

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, асистент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Деменчук Марина Олександрівна**

Самородченко Т.С.

студентка 1-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ ЯК СУПЕРЕЧНІСТЬ МІЖ ОСОБИСТИМИ ІНТЕРЕСАМИ АДВОКАТА ТА ЙОГО ПРОФЕСІЙНИМИ ОБОВ'ЯЗКАМИ

В сучасному світі діяльність адвоката в більшості випадків здійснюється в конфліктному середовищі. Саме таке явище виникає в наслідок дій в інтересах клієнта та відповідної протидії іншої сторони. Щодо визначення основного терміну «конфлікт інтересів», можемо зазначити, що за структурою його поділяють на той, який виникає між інтересами адвоката і клієнта та між інтересами клієнтів. Різноманітність конкретних життєвих ситуацій, які мають місце в адвокатській практиці, не дає змоги визначити чіткого переліку випадків, які б вказували на наявний або потенційно можливий конфлікт інтересів. Проте, незважаючи на велику кількість варіантів даного поняття, у п.8 ч.1 ст.1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» визначено, що конфлікт інтересів – суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними правами і обов'язками, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість під час виконання адвокатом його професійних обов'язків, а також на вчинення чи невчинення ним дій під час здійснення адвокатської діяльності [1].

Конфлікт інтересів у розумінні закону має місце у випадку, якщо виконання договору суперечить інтересам члена сім'ї або близького родича адвоката — посадової особи, яка брала або бере участь у провадженні, в якому адвокатом надається (має надаватись) правова допомога.

Набагато широко поняття конфлікту інтересів в адвокатській діяльності розкривається у доктринальній галузі, тобто у працях окремих вчених. Зокрема, В. Кудрявцев вважає, що представлене явище є підвидом юридичного конфлікту, який, у свою чергу, представляє собою будь-який конфлікт, у якому спір пов'язаний з правовідносинами сторін (їх діями, що мають юридичні наслідки або стани), відповідно, суб'єкти мотивація їх поведінки або об'єкт конфлікту мають правові ознаки, а конфлікт тягне за собою юридичні наслідки [2, с.51]. Важливо звернути увагу на думку

Д. Дедова, який у своїх дослідженнях розглядає термін «конфлікт інтересів» як протиріччя між інтересами особи, які захищені правом і повинні бути задоволені діями іншої уповноваженої принципалом особи і особистими інтересами цієї уповноваженої особи [3, с.67]. Таким чином, враховуючи усі приведені відомості, ми можемо стверджувати, що конфлікт інтересів – це відносини між адвокатом та клієнтом, які ускладнено суперечністю інтересів обох сторін.

Постає запитання, чому конфлікт інтересів як суперечність між особистими інтересами адвоката та його професійними обов'язками є таким важливим в адвокатській діяльності? На мою думку, існують певні аспекти, а саме: конфлікт інтересів виступає як негативне явище, яке може зашкодити не тільки особистим інтересам адвоката, але і законним правам та інтересам його клієнтів. Також, вказана засада має двоякий характер, так як її можна віднести як до організаційних, так і етичних принципів адвокатури.

Адвокат не може представляти, захищати клієнта чи надавати йому правову допомогу, якщо інтереси клієнта суперечать власним інтересам адвоката. В разі виникнення конфлікту інтересів в процесі реалізації адвокатом договору, такий договір має бути розірваним з дотриманням певних умов [4].

Якщо проаналізувати міжнародно-правові акти, які безпосередньо стосуються діяльності адвокатської спільноти, то у багатьох з них згадується негативне явище конфлікту інтересів, а також зазначається необхідність його уникнення. Про необхідність уникнення конфлікту інтересів між адвокатом та суб'єктом, якого він представляє, також згадано у Віденській Резолюції МАЮ з приводу ослаблення регулювання спілки юристів [5].

Таким чином, ми можемо зробити певні висновки з приводу уникнення конфлікту інтересів та галузі адвокатської діяльності взагалі. Отож, конфлікт інтересів є явищем, яке передбачає суперечність між інтересами клієнта та адвоката, внаслідок яких останній не може ухвалювати рішення об'єктивно, а також здійснювати відповідні дії з максимальною користю для свого клієнта.

Принцип уникнення конфлікту інтересів закріплено не тільки у національному законодавстві, а й у численних міжнародних актах, що говорять про його виключну пріоритетність. У практичній діяльності адвоката питання уникнення конфлікту інтересів має відігравати першочергову роль, адже в разі наявності цього негативного аспекту професійного захисника може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності.

Список використаної літератури:

1. Про адвокатуру та адвокатську діяльність : закон від 05.07.2012 № 5076-VI. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282.

2. Кудрявцев В.М. Юридический конфликт: сферы и механизмы. Юрист. 1994. 171 с.

3. Дедов Д.И. Конфликт интересов. Волтерс Клувер. 2004. 288с.

4. Правила адвокатської етики, затверджені звітно-виборним з'їздом адвокатів України 09 червня 2017 року: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://unba.org.ua/assets/uploads/3ae9a115a40b9a5bc04f_file.pdf.

5. Резолюція по поводу ослабления регулирования сообщества юристов, принята Советом МАЮ 6 июня 1998 г. в Вене. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://eshra375.files.wordpress.com/2014/01/ resolution-on-deregulating-the-legalprofession-1998.pdf>.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Нестерчук Лілія Петрівна**

Святушенко І.С., Зазуля К.Ю.

студентки 2-го курсу факультету прокуратури та слідства (кримінальної юстиції) Національного університету «Одеська юридична академія»

ЗОВНІШНІЙ ВИГЛЯД СУЧАСНОГО АДВОКАТА УКРАЇНИ

Прислів'я «Зустрічають по одежині, проводжають по розуму» дуже добре підходить до естетичної культури юриста, яка виражається в його зовнішньому вигляді. Зовнішній вигляд адвоката істотно впливає на ставлення до нього громадян. Відомий російський адвокат А. Ф. Коні радив молодим колегам: «Варто вдягатися просто і пристойно. В костюмі не повинно бути нічого вигадливого і кричущого (різкі кольори, незвичайний фасон). Брудний, неохайний костюм робить неприємне враження. Це важливо пам'ятати, тому що психологічний вплив на присутніх починається до бесіди — з моменту появи перед публікою» [4].

Термін «дрес-код» спочатку виник у Великобританії, але швидко поширився світом. Використовується для позначення регламенту в одязі, який свідчить про приналежність людини до певної професійної групи. Дрес-код – це набір правил, що стосується не лише ділового одягу, але регламентує і зовнішній вигляд у цілому [1].

В судах України, на жаль, можна спостерігати адвокатів в потертих джинсах, розтягнутому светрі, шортах, шльопанцях, без носків; або у міні-спідницях, в туфлях на занадто високих підборах з яскравим макіяжем тощо. Неохайність деяких адвокатів дискредитує почесну професію, знижує довіру до правосуддя та судового процесу в Україні [2].